

Mitä Raamatun Pyhä Henki meille opettaa voimasta...

"Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä" 2Kor.4:7.

Jumala on valinnut ihmiset oman voimansa todistajiksi. Silti olemme vain savea ja tomua verrattuna siihen kirkkauteen ja täydellisyyteen, joka on Jumalassa. Paavalin kirje Korinttolaisille 4. luku kertoo, että meissä saviastioissa oleva aarre on "Kristuksen kirkkauden evankeliumi" (jae 4). Jumalan omina meidän ei tulisi julkituoda itseämme vaan totuutta (j.2), joka on Kristus (j.5). Jumalan kirkkauden tunteminen on Kristuksen evankeliumin, Jumalan Sanan tunteminen ja omakohtainen omistaminen. Tämä on meidän aarteemme. "Sen tähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu. Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti" 2Kor.4:16-17.

Muutos saviastiasta Jumalan kirkkauteen ei ole Jumalalle halpa eikä meille helppo prosessi. Jeesus kuoli edestämme kantaen syntimme ristillä ja kärsien rangaistuksen meidän puolestamme. Jumala astui taivaasta alas syntiin langenneen ihmisen alennustilaan, eli meidän joukossamme ihmisruumiin rajoitusten ja kiusausten alaisena - kuitenkin ilman syntiä. Tämä synnitön elämä uhrattiin meidän edestämme. Uskoontulo ei merkitse koetusten ja ahdistusten päättymistä. Saviastia on saviastia loppuun asti ja sen muokkaaminen on Jumalan käsissä. Maailmassa olemme koetusten ja ahdistusten keskellä senkin tähden, että ymmärtäisimme täydellisen riippuvuutemme yksin Jumalasta ja Hänen voimastaan.

Raamatun pyhien elämä todistaa samaa. Aabraham joutui äärimmäisen koetuksen eteen poikansa Iisakin kanssa. Hänen luottamuksensa Jumalaan oli kuitenkin vahvempi kuin omat luonnolliset epäilyt ja pelot. Mooses näki epäoikeudenmukaisuutta ja päätti käyttää oman käden oikeutta maanmiestensä puolesta. Jumala johti hänet kuitenkin erämaahan 40:ksi vuodeksi ennen kuin tuli hänen aikansa astua Egyptin faaraon eteen Israelin sorretun kansan edusmiehenä. Profeetat, apostolit ja uskovat kaikkina aikoina - jokaisen kohdalla pätee sama: Uskomme koetellaan, puhdistetaan ja seulotaan uskonvaelluksemme aikana. Uskossa vaeltaminen ei ole paikallaan pysymistä vaan jatkuvaa eteenpäin kulkemista.

Ihminen ei oman voimansa avulla etene uskontiellä. Jeesuksen kanssa kirkastusvuorella olleet opetuslapset olisivat halunneet jäädä paikoilleen koska heidän oli hyvä olla. Jos Jumala olisi sallinut heidän jäävän

paikoilleen evankeliumi ei olisi levinnyt kansakuntien keskuuteen. Toisaalta ihmisen ja sitä kautta seurakunnan olemus on, että Jumalan pitää jatkuvasti puhdistaa meitä. Seurakunnan historia on täynnä kertomusta kuinka hengellisen totuuden ympärille muodostuu hengellinen liike ja kuinka tästä liikkeestä itsestään tulee keskeinen asia. Hengellinen kehitys pysähtyy. Maailmallisuus astuu sisään ja totuus, Kristuksen kirkkauden koko kuva, himmenee. Evankeliumin voiman tilalle tulevat toiset asiat.

Tänä päivänä olemme tilanteessa, jossa maailmallisuus on sisällä herätysliikkeissä ja kirkkokunnissa. Väärät opit ja väärä henki vaikuttavat salakavalasti kaikkialla. Ihmispoliittinen valta-ajattelu ottaa hengellisen kaavun ja kristityt kuvittelevat saavansa yhteiskunnallisen vaikutusvallan, joka lopulta tekee maailmasta kristillisen ilman Jeesuksen toista tulemusta. Monet ovat omaksuneet oman liikkeensä opit ja perinteet absoluuttisina totuuksina vaikka ne olisivat vastoin Jumalan Sanan ilmoitusta. Ihmisoppeja halutaan noudattaa ennen Sanaa koska ei haluta kulkea eteenpäin. Oma asema, oma turvallisuuden tunne, oman joukon voima - kaikki ne lopulta ovat pettäviä tukia.

Tällaisessa tilanteessa olemme ja vaikka voimme Jumalan lapsina sanoa sielujemme pelastuvan niin maallinen elämämme, jos jääme paikoillemme, kuluu hukkaan ja kerran Kristuksen palkintoistuimen edessä tekemme palavat poroksi. Kuvittelimme tekevämme palvelusta Hänelle mutta niin ei ollut. Mikä tragedia! Meidän on tutkittava itseämme, maailmassa vallitsevia, kristilliseksi mainittuja oppeja ja julistajien opetusta - ei siksi, että haluaisimme alas painaa ihmisiä vaan siksi, että Jumalan rakkaus toimii aina yhdessä totuuden kanssa ja totuuden tunteminen edellyttää kaiken kristilliseksi mainitun opetuksen ja liikehännän tutkimista Jumalan Sanalla. Tämä kaikki on tarkoitettu meidän omaksi turvaksemme, jotta keskeinen pysyisi keskeisenä ja hengellinen kasvumme voisi jatkua.

"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?" 1Kor.3:16. Jumalan lupaus Pyhästä Hengestä toteutuu kohdallamme uskoontulon yhteydessä. Kun Jeesus oli maan päällä, Hän oli sidottu ihmisruumiin rajoituksiin, aikaan, paikkaan ja lähellään oleviin ihmisiin. Pyhä Henki on henki ja läsnä joka hetki kaikkialla kuten Jumala on.. "Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne" Joh.14:16-18.

Kun Jeesus alkoi puhua opetuslapsilleen poismenostaan, nämä tunsivat jäävänsä yksin ja orvoiksi. He kulkivat ihmisruumiissa vaeltaneen Jumalan yhteydessä kolmen vuoden ajan ja olivat riippuvaiset Hänestä. Ajatus jäädä ilman Herran läsnäoloa kammoksutti ja pelotti heitä. Jeesus vastasi tähän pelkoon lupaamalla lähettää toisen "puolustajan". Tämän kautta Jeesus itse tulisi olemaan läsnä opetuslasten elämässä kaiken aikaa. "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. Kaikki mitä Isällä on, on minun..." Joh.16:13-15a).

Pyhä Henki ei edusta itseään vaan Kristusta. Raamattu ei erota Pyhää Henkeä erikseen Kristuksesta omaksi Jumalaksi, jota meidän tulisi erikseen kutsua, palvoa, pyytää tai rukoilla. Pyhä Henki on yhtä Kristuksen ja Kristus Isän kanssa. Tämä yhteys on ristiriidaton ja täydellisesti sopusoinnussa oleva. Kun vertaamme kolmiyhteisen Jumalan yhteyttä ihmisen kolminaisuuteen (henki, sielu ja ruumis) näemme eron syntiin langenneen ihmisen ja Jumalan välillä. Ihmisen kolminaisuus on ristiriitaista. Ruumiin, sielun ja hengen välillä ei ole täysin harmonista yhteyttä. Ruumiin halut ja himot vetävät meitä itsekkyyteen ja synteihin, sielunmaailmassa valtaa pitävät tunteet toimivat monesti muiden kuin raamatullisten vaikutteiden pohjalta, henkemme taas janoaa totuutta ja yhteyttä Jumalaan. Jos annamme vallan ruumiin tai sielun tuntemuksille sammutamme hengen elämän. Oikea järjestys taas lupaa meille sielun ja ruumiin virvoituksen kun vaellamme hengen mukaan.

Kun ymmärrämme oman kolminaisuutemme rikkinäisyyden, liitymme Paavalin rinnalle huudahtamaan, "Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Room.7:24. Silloin, kuten Paavalille, Jumalan armon ja sanomattoman hyvyyden ansiosta meille kirkastuu Kristuksen täydellisyys, joka luetaan meidän eduksemme Isän edessä. Tämän totuuden tuntemisen saa aikaan meissä asuva Pyhä

Henki. Raamatullinen Pyhän Hengen täyteys ilmenee ennen muuta kestävässä uskona ja yhä enentyvässä tietoisuutena Jeesuksen ristityön merkityksestä. Pyhä Hengen vaikutus meidän henkeemme saa aikaan halun kirkastaa Kristusta sanoin ja teoin.

Samalla huomiomme kiinnittyy omaan vaellukseemme ja janoamme hengellistä kasvua, jotta Raamatun mukaiset hengen hedelmät elämässämme toteutuisivat. Raamattu mainitsee Pyhän Hengen olevan Jumalan Henki ja Kristuksen Henki. Edellä luimme, että Hän on myös "totuuden Henki". Pyhää Henkeä ei sanota "totuudeksi" - Hän ei ole Totuus sillä Jeesus Kristus on Totuus. Hän on "tie ja totuus ja elämä" Joh.14:6. Raamatun Pyhän Hengen työtä on kirkastaa meille Totuus, Kristus ja tästä totuudesta meidän on pidettävä kiinni. Siihen ei tule mitään lisätä eikä sen rinnalle tule mitään nostaa - muuten menetämme yhteyden Jumalan todelliseen voimaan ja saatamme sen tilalle hyväksyä valhehenkien voimannäytökset. Paljon puhutaan "Pyhän Hengen voimasta" ja monet aikamme kristityt etsivät tätä voimaa ja sen kautta saatavia kokemuksia. Kuitenkaan Raamattu ei puhu Pyhän Hengen erityisestä voimasta vaan opettaa, että Pyhä Henki kirkastaa meille Jumalan voiman.

Tämä voima on ilmaistu mm. Room.1:16: "Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itse kullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle." Ja 1.Kor.1:18 sanotaan: "Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima." Evankeliumi on Jumalan voima ja koska Pyhä Henki on osa kolmiyhteistä, ristiriidatonta Jumalaa Hänen kirkastamansa voima on evankeliumi. Pyhä Henki ei tuo itseään esille omana voimanaan. Liioin meissä ei ole Jumalan voimaa itsessämme. 2Kor.4:7 painottaa, että meidän saviastioissamme on aarre, me olemme osalliset pelastuksesta Jeesuksen kautta.

Voima ei ole meidän vaan Jumalan. Voima on meidän ulkopuolellamme - se ei tule meistä emmekä voi sitä omistaa tai sitä määrätä. Pyhä Henki kirkastaa meille tuon voiman ja Hänen kauttaan tulemme siitä tietoisiksi. Pelastumme sen kautta, ja Pyhän Hengen vaikutuksesta meille annetaan voima ja viisaus todistamiseen. Kun etsimme vain "voimaa" ja "vaikutuksia" emme etsi Kristusta ja olemme tottelemattomat Sanalle. Voimme kokea omistavamme "voiman", "voitelun" tms., jonka kautta vaikutamme ihmisiin ja hallitsemme tilanteita. Mutta kaikki voima ei ole Jumalasta eikä Hän halua meidän esiintyvän ihmisten edessä ikään kuin meillä itsellämme olisi voima tehdä ihmeitä. Voima on Kristuksen kirkkauden evankeliumi, jota me julistamme kaikessa heikkoudessammekin.

Ainoa voima, jonka Jumala meille uskoo on tämän evankeliumin todistaminen. Jeesus on minut pelastanut ja siitä Hengen oikea täyteys sisimmässäni todistaa. Olen saanut syntini anteeksi ja voin kutsua Jumalaa Isäksi. Missä muussa voisikaan olla Jumalan voima kuin Hänen Sanassaan? Meille evankeliumi on Raamattuun kirjoitettu ja sieltä puhuttu sana. Pelkkänä ihmisten sanana ja kirjoituksena sillä ei olisi ihmiselämää muuttavaa voimaa. Pyhä Henki tekee Jumalan Sanan eläväksi, "...hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion" Joh.16:8. Hän tuomitsee meidän luopumuksemme Jumalasta ja saattaa meidät kokemaan itsemme kurjiksi syntisiksi.

Hän ei ole meidän huvituksemme eikä leikkikalumme. Häntä ei jaeta ihmisten ylle takkia heiluttamalla, heittämillä kuten lumipalloa, koskettamalla rivissä odottavien ruumiinosia - kaikki tämä "kristillinen show" on Hänen häpäisemistään. Kun ihmiset käyttäytyvät juopuneen lailla tai ääntelevät kuten eläimet kyseessä ei ole Jumalan kunnian ilmestyminen eikä Pyhän Hengen vaikutus, vaan Jumalan tuomio meidän omahyväisyydellemme ja pinnallisuudellemme. Kun Pyhä Henki kirkastaa meille Jumalan voiman, evankeliumin merkityksen, siitä tulee meille voima uudestisyntyä Jumalan lapsiksi: "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" Joh.1:12.

Uskoontulon hetkellä otamme vastaan Pyhän Hengen, joka todistaa Kristuksen olevan meidän elämämme ja kirkkaudemme ja voimamme. Pyhä Henki ei tee meitä "henkikeskeisiksi", vaan Kristuksesta tulee elämämme keskeinen asia. Saviastiassa ei ole voimaa itsessään. Meillä on aarre. Emme löydä emmekä saa raamatullista voimaa Sanan ulkopuolisista lähteistä vaikka ne näyttäisivät kuinka oikeilta ja jumalallisilta. Raamatun malli on, että pieni vääryys johtaa suureen vääryyteen, pieni harha johtaa suureen harhaan ja "vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan".

Ihmiselämään kuuluu osana, että erehdymme, meillä ei ole riittävää tietoa ja siksi saatamme mennä harhaan jossakin asiassa jne. Teemme matkaa puutteellisina ja vajavaisina eikä meillä itsessämme ole mitään millä voisimme kurssiamme ohjata. Mutta Jumala on uskonut ja antanut meille Sanansa ja kun pidämme Hänen Sanansa arvossa ohjaa Hän meitä. Hän osoittaa jos olemme eksyneet ja johdattaa takaisin Sanan tielle. Jos emme ota vastaan Hänen Sanaansa Hän sallii meidän kulkea omaa tietämme. Erehdys ei vielä ole synti eikä samaa kuin luopumuksessa eläminen. Vasta kun kiellämme Jumalan Sanan täydellisen auktoriteettiaseman, pidämme kiinni omista "ilmestystiedoista", näyistä ja kokemuksista haluamatta alistaa niitä Sanan auktoriteetin tutkittavaksi - olemme luopumuksessa ja Jumalan tuomion alla.

Vielä silloinkaan Hän ei meitä hylkää vaan haluaa palauttaa meidät yhteyteensä, pois uskonnollisen hengen pauloista Pyhän Hengen kirkastamaan todelliseen yhteyteen Jumalan ja Hänen Sanansa kanssa. Hengelliseen elämään kuuluu erottamattomana osana itsensä tutkiminen. Se ei ole itsekidutusta eikä oman menneisyyden kaivelemista vaan tervettä omien uskomusten ja elämän koettelemista Jumalan Sanalla - halua pyrkiä kaiken aikaa tuntemaan Totuus. "...kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani... aina maan ääriin saakka" Apt.1:8. Pyhä Henki tuli ensimmäisenä helluntaina. Hänen voimansa on Kristuksen evankeliumi. Hän kirkastaa meille evankeliumissa olevan voiman ja antaa meille rohkeuden todistaa siitä. Tämä voima ei ole voima, joka saa meidät levitoimaan, naulaa meidät tuntikausiksi lattiaan kiinni, saa nauramaan hillittömästi, panee meidät käyttäytymään kuten juopuneet tai sirottelee kultahippusia ihmisten iholle...

Voima on annettu todistamiseen. Aito Pyhän Hengen täyteys ja voitelu ilmenee meissä Hengen hedelmien ja hengellisessä elämässä edistymisen kautta. Voimme profetoida, puhua kielillä, kaataa ihmisiä, kokea erikoisia tunteita ja nähdä ilmestyksiä. Kaikkeaa tätä kokevat ja tekevät myös buddhalaiset, hindulaiset, okkultistit ja monet epäjumalanpalvelijat. Heidän päämääränsä on päästä yhteyteen yliluonnollisen kanssa. Yliluonnolliset kokemukset eivät sinänsä todista kokemuksen antajasta. Koska Jumala tietää vaarat, jotka etsijää uhkaavat Hän on sitonut oman ilmoituksensa selvästi ja varmasti yhteen asiaan: Kristuksen persoonaan. Hän on lihaksi tullut Sana ja Hänestä kirjoitettu Sana, VT ja UT, todistavat. Vasta Jumalan Sana ja suhteemme siihen tekee eron oikean ja väärännöksen välillä.

"Jeesus sanoi heille: 'Ettekö te siitä syystä eksy kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?'" Mar.12:24. Jumalan ilmoitus ei erota Jumalan voimaa kirjoituksista. Väärin ymmärrettynä saatamme kuvitella kirjoitusten olevan ikään kuin yksi osa ja voiman toinen osa Jumalan ilmoitusta. Jos "voima", "ihmeet" ja "merkit" jollakin tavoin esiintyvät niin saatamme pitää niitä todisteena Jumalan läsnäolosta vaikka toiminta ja julistus ei alistukaan Sanan auktoriteettiin. Tämä on yksi niistä harhoista, jotka vaikuttavat eksyttävästi kristillisyyteen. Jumalan Sanaa, Kirjoituksia lainataan omaan korvasyyhyyn ja voimaa haetaan Sanan ulkopuolelta käyttäen mallina okkultismia ja idän uskontoja. Kun joku menetelmä "toimii" se otetaan käyttöön.

Visualisointi, positiivinen tunnustaminen, uskon sana, mantranomainen rukous, hypnoosi, suggestio, transsi... kun näillä menetelmillä saadaan ihmisiä kokoon niin miksei niitä voitaisi käyttää apuna Jumalan valtakunnan työssä? On kuitenkin virhe kuvitella, että se, mikä toimii yliluonnollisesti seurakunnan ulkopuolisissa liikkeissä voitaisiin valjastaa Jumalan asian puolesta toimivaksi voimaksi. Voiman takana on aina sen lähde. Jumalan voima ei toimi siellä missä Häntä ei tunneta eikä haluta tunnustaa. Meidän omaksi varjelukseksemme Jumala on määrännyt oman voimansa yksin Sanan yhteyteen. Voima ja kirjoitukset ovat yhtä. Jumalan voima on Sanassa, Kristuksessa, yksin Hänen evankeliumissaan.

"...ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana" Fil.6:17. Sisäinen luopumus näkyy Sanan auktoriteetista luopumisena. Monet nykyiset opetukset koskien hengellistä sodankäyntiä tulevat lähteistä, joissa uskotaan kristittyjen valtaavan johtopaikat maailmassa. Jeesuksen tulemuksen edellytyksenä nähdään, että kristityt valtaavat maailman saatanalta. Siksi monet komentavat ja käskävät saatanaa ja ajavat ulos alueellisia henkivaltoja. He kuvittelevat tekevänsä sitä Pyhän Hengen kehotuksesta ja Hänen voimassaan. Kuitenkin Raamattu selvästi osoittaa toiminnan mielettömyyden. Hengen miekka ei ole kyseessä kun sitä käytetään Sanan vastaisesti koska Sana itse on miekka.

Pyhä Henki toimii Sanassa ja Sanan kautta. Jumalan voima = Jumalan Sana = Hengen miekka = Kristus = evankeliumi. Hengen lahjat eivät ole meidän omaisuuttamme vaan Jumalan armon ilmausta Hänen seurakuntansa rakentamiseksi. Aidosti Sanaan perustavien kristittyjenkin välillä on näkemuseroja siitä, onko Jumala tarkoittanut kaikki lahjansa toimiviksi nykyseurakunnassa kuten alussa? Ovatko terveet lahjat käytössä nykyisin vai onko kaikki tai ainakin suuri osa pelkkää väärennöstä? Mistä voimme tunnistaa oikean ja väärän lahjan?

Tähän on olemassa hyvä menetelmä. Seurakunta on Kristuksen ruumis. Armolahjat on annettu seurakunnalle "työkaluiksi" rakentamaan seurakuntaa ja sen todistusta Herrasta. Ne lahjat, joilla huvitetaan ihmisiä, jotka toimivat "koska Jumala haluaa pitää lapsilleen juhlat", ja joita alun alkaen käytetään epäraamatullisen opetuksen tukena, ovat väärennöksiä - huolimatta siitä, kuinka aidoilta ne näyttävät ja kuinka hyviltä ne aluksi tuntuvat. Aitojen lahjojen tarkoitus on kirkastaa Kristusta seurakunnassa ja seurakunnalle. Kirkastaa Hänen evankeliuminsa, Hänen työnsä edestämme niin puhtaana ja vapaana kaikista inhimillisistä ja saatanallisista vaikutteista kuin mahdollista. Mitä enemmän annamme arvoa Sanalle sitä paremmin se on mahdollista.

Jumalan antamat lahjat eivät toimi meidän huvitukseksimme.

Ne eivät kehota meitä itsekkäästi ja kovaäänisesti vaatimaan oikeuksiamme kaiken Luojalta.

Ne eivät kiinnitä mieltämme maalliseen rikkauteen, kunniaan ja valtaan - ei edes valtaan seurakunnan keskellä.

Ne eivät korota ketään ihmistä, eivät silloinkaan kun koemme ihmisen olevan Hänen tahdossaan.

Ne eivät saa meitä juoksemaan ihmisauktoriteettien perässä ja varauksetta ahmimaan kaikkea opetusta vain siksi, että opettaja on suosittu.

Ne eivät korota Pyhää Henkeä vaan yksin Kristusta.

Ne eivät hajota totuutta haluavien yhteyttä vaan vahvistavat sitä.

Ne eivät rakenna maailmanlaajuista suurkirkkoa.

Ne eivät saa meitä tuntemaan itseämme "jumaliksi" eivätkä maailmanvaltaajiksi.

Aito Pyhän Hengen toiminta ja Hänen lahjansa saavat meidät tuntemaan saviastiamme heikkouden ja pienuuden. Mutta samalla kirkastuu Jumalan suuruus ja sen aarteen merkitys, joka saviastiaamme on uskottu. Tulemme täysin riippuvaiseksi Kristuksesta. Koemme olevamme ansiottomia palvelijoita, itsessämme ilman voimaa. Silloin tulemme osalliseksi Hänen voimastaan ja tajuamme Hänen evankeliuminsa suuruuden. Meille tulee halu palvella Herraa ja Hänen seurakuntaansa niillä lahjoilla, jotka Hän meille uskoo. Emme halua esittää itseämme vaan koemme oman sisäisen tyhjyytemme ilman Häntä. Haluamme Hänen täyttävän meidät, jotta voimme tuoda esille itsemme sijasta Hänet. Emme halua vallita muita mutta palvella ja auttaa toinen toistamme lisääntyvässä määrin totuuteen ja valoon, joka kirkaana loistaa Kristuksen Sanasta.

Juhani Aitomaa
2002